

„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponențiali”.

Nicolae VASILE

Nicolae VASILE

Figuri libere și impuse în genul literar scurt

În două întâlniri succesive ale Cercului *Literar ing*, cele din iunie și iulie 2019, prilejuate de lansarea unor volume de poezie ale unor confrăți, *Pădurea se-nchină*, de Eduard Dorin ENE, respectiv *POFTA DE ... RÂS!*, de Ovidiu TUȚUIANU, ambii obișnuiți ai grupărilor literare care practică cu predilecție epigrama, am avut plăcerea să avem printre participanți reprezentanți de frunte ai acestui gen literar precum: Elis RÂPEANU, având un doctorat în domeniul epigramei, sub conducerea profesorului Ștefan CAZIMIR, George CORBU, președintele Uniunii Epigramiștilor din România, director al Revistei *Epigrama*, Viorel MARTIN, coordonatorul Cenuclului *Ing Epigrama* și directorul revistei cu același nume, Nicușor CONSTANTINESCU, maestrul plin de umor al cenuclurilor literare, cu o izbitoare asemănare de voce, și nu numai, cu Valentin SILVESTRU, Maria STURDZA-CLOPOTARU cu o finețe deosebită atât în poezie, cât și în epigramă și, nu la urmă, ci pentru că are o altfel de abordare, unică în felul ei, Aculin LEVITZKI, *Jobenul de pe Calea Victoriei* sau *Poetul Gării de Nord* etc.

Atât din comentariile celor prezenți la prezentările celor două volume menționate, cât și din cele referitoare la semnalul apariției unei noi ediții din volumul *Un Joben pe Calea Victoriei*, a rezultat necesitatea unei analize profunde a genului literar *scurt, nu minor*, cum din păcate îl consideră mulți dintre diriguitorii destinului literar românesc actuali, care uită că există scriitori celebri pentru că au scris un catren bine ticluit, dar și alții neglijați de vremuri, deși au publicat zeci de volume.

De altfel, Nicușor CONSTANTINESCU a propus o asemenea discuție chiar la prezentarea volumului lansat de Ovidiu TUȚUIANU, legat de corectitudinea sau incorectitudinea utilizării tâlcului din vorbele de duh ale unor înaintași celebri în epigrame scrise în prezent. Sunt mai mulți epigramiști care folosesc metoda, deși aceasta reprezintă o formă de preluare a umorului altora. Fondul discuției este însă altul. Prin similitudine cu muzica, dansul, gimnastica, patinajul artistic etc., care în forma lor competițională au nevoie, pentru evaluare, de juri de specialitate, poate și literatura, mai ales cea în formă scurtă, pentru că aceasta are mai multă spontaneitate, ar trebui să dea mai multă importanță aprecierii diferențiate a conținutului stilistic față de succesul de public.

În cazul epigramei, pentru că aceasta era subiectul discuției, la majoritatea cenuclurilor specializate accentul se pune pe găsirea unor creații spontane în contextul respectiv, după care se culeg rezultatele și se publică în diverse reviste sau antologii. După cum de apreciată este gluma din subtext, atât de mare devine autorul.

Aculin LEVITZKI vine cu o abordare stilistică aparte, căutând construcții sofisticate care să cuprindă cât mai multe figuri de stil (aliterații, asonante, sincope, afereze, apocope, anafore, epifore, anadiploze, antanacloze, comparații, metafore, metonimii, antiteze, hiperbole, oximoroane etc.), concurând cu el însuși, căutând să găsească structuri naționale care să aprecieze acest efort pentru dezvoltarea limbii române, ceea ce pentru alte limbi există deja. În funcție de numărul de figuri de stil cuprinse de un catren, acesta este categorisit pe o scară anume.

Cel mai performant din cartea nou lansată este, conform declarației autorului, catrenul *Lordul absolut* cu treizeci și două de figuri de stil, categorisit în consecință o *capodoperă*. Aceste creații nu au un deosebit succes de masă, prin similitudine cu artele și sporturile enumerate mai sus, unde mai rar părerea juriilor concordă cu cea a publicului și reciproc.

Evident, sistemul propus nu este suficient de cunoscut, nu este unanim apreciat nici de cei care-l cunosc, deranjează pe unii să consideri că un catren este o capodoperă, dar discuția trebuie să existe, iar dacă există în alte limbi, de ce n-ar exista și-n limba română?

În volumul menționat, cu multe dedicații făcute unor personaje celebre, există și catrene cu mare succes de public, de exemplu, cele dedicate lui Mircea DINESCU sau răposatului Eusebiu ȘTEFĂNESCU, fiind de-a dreptul savuroase.

Aculin LEVITZKI mai are o specificitate, promovându-și singur opera, prin cele mai năstrușnice metode, fiind un adevărat scriitor profesionist, încercând să trăiască din scris, abordare temerară în zilele noastre. Aceasta mă duce cu gândul la actorul Ștefan IORDACHE, care într-unul dintre ultimele sale interviuri, fiind întrebat de ce face actorie, a răspuns cu multă naturalitate: *Pentru că altceva nu știu să fac.*

Horia CRIOS

PROMISIUNEA

Femeia se îndrepta cu pași repezi către bar. Treizeci de minute mai târziu am descoperit-o beată, căzută la capătul scărilor de piatră din Cismigiu. În lumina tot mai slabă a zilei se auzea o vioară căreia cineva îi încredințase durerile sale.

- Ei, ce aștepti aici, vrei să urci?
- La ce bun? Adu-mi un crin, te rog!
Blondă, ciufulită, cu frumoașa-i rochie lilas ruptă, arăta ca eroina de pe coperta romanelor din colecția Femei Celebre.

- Vre...vre... vrei să te culci cu mine, de-aia mi-ai adus crinul?
- Nu ești genul meu și nici nu mă dau în vânt după femeile bete.
- Atunci cară-te! Poate va trece un bărbat care o să mă dorească.
- Cred că ai șanse minime; hai să te duc acasă!
- E bine că nu vreau?!

- Dar nu poți rămâne aici. Este noapte, s-a făcut frig, o să răcești...
- Și ce-ți pasă ție? Vreau să exersezi somnambulismul. Oare îmi trebuie o autorizație specială?
- Termină cu prostiile, nu mă face să scot cureaui!
- Mda, firește că poți s-o faci, te dă de gol mutra ta de sadic.
- Sunt pictor, nu tortionar!
- Presupun că nu ai niciun pic de respect pentru mine.
- Cum ai ghicit?

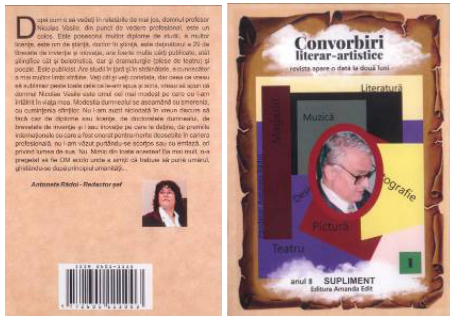
- Voi, artiști, nu sunteți decât niște ratați, dar tu ești și cam prost.
O cascadă de vomă a erupt, cu violență, din gura ei.
- Iubitule, nu vrei un pupic dulce-dulce?
Rânjind, și-a coborât glasul până la șoaptă:

- Hai, apropie-ți buzele de ale mele, apoi vom survola împreună istoria nefericitelor amoruri. Mai târziu o să ai parte de o relație cum nici n-ai visat.
- Nu mă interesează, asta pot s-o fac și singur.
- Păi ziceai că ești pictor, nu contorsionist, mincinosule!
- Ba nu. Imaginează-ți că mi-am scos o coastă și, după operație, am devenit mai elastic.
- Ai cumva niște poze doveditoare, altfel nu te cred!
- Nu m-am gândit, dar voi ține seama de sugestia ta.
- De bucurie că ne-am cunoscut, n-ai vrea să transferăm discuția în zona politicului? Bineînțeles, nu înainte de a-mi spune un preț pentru sărutul tău. O să-ți plătesc oricât.

- S-ar putea să dureze niște luni până mă hotărâsc.
- Nu-ți face griji, promit că nu voi lăsa niciun bărbat să se atingă de mine. Drept garanție, o să-mi tai venele și peste doi sau trei ani mă vei găsi tot aici...
Dragoste adevărată, murmură statuia lui Sissi, cu lacrimi în ochi.

Apariții recente ale membrilor cercului:

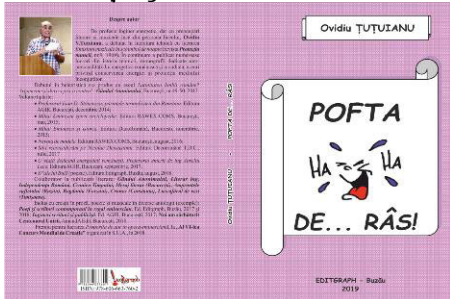
Convorbiri literar - artistice

Editura Amanda Edit

POFTA DE RÂS

Ovidiu TUȚUIANU

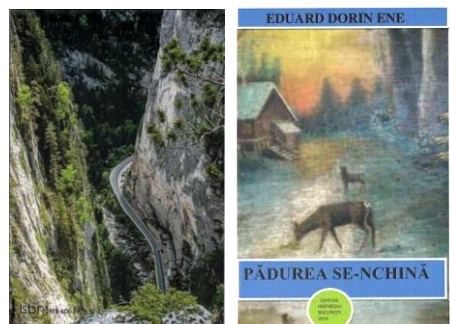

Editura EDITGRAPH Buzău

Tuțuianu e un om titrat,
Cred că nimeni nu a zis nici ...păs,
Dar când auzi ce-amenzi a dat,
A zburat și pofa mea ...de răs!
Viorel MARTIN

PĂDUREA SE-NCHINĂ

Eduard Dorin ENE

Editura INSPIRESCU

TANGOU FERMECAT

Nicu Doftoreanu

Motto

Ș-a tale zile-or fi cum sunt,
Pustii ca niste stepe;
Iar noptile de-un farmec sfânt
Ce nu-l mai poți pricepe.

Dacă iubești fără să sper - M. Eminescu

Timpul de iluminat

Doar de cer e limitat,
Fiindcă el l-a-mprumutat
Atunci când ne-a fermecat
Si chiar binecuvântat...
Să trăim cu-adevărat.

Însă...

Timpul muritor

Ne e măsurat prin dor,
Pe care, ...când nu-l mai simți,
Nu are rost să te minti:
Ai pierdut fără să stii
Dorinta de-a fi-ntr-o vîi
Si implicit de... copii!

Pare de neconceput:

Farmecul de început,
Născut cast dintr-un sărut,
Ce s-a întâmplat demult,
Te-a părăsit s-ai pierdut,
...fiindcă vreme ți-a trecut!
Și baqheta magică
s-a dovedit tragică!

Tot ce ieri te-a definit...

Nu a dat rod:

A pierit!

Zănele te-au fraierit:

Din povestea magică...

lăsând partea tragică!

...ce-ntr-o timp s-a risipit!

Fiindcă azi ai devenit

Mai greu de reispitit

Tangouri potrivite... în stil englezesc

Nicu DOFTOREANU

Editura ASTRALIS

Când cerne cugetul rondel

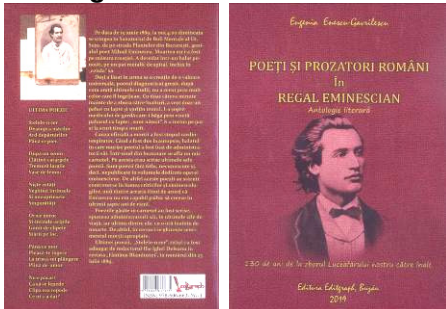
Mihai Valentin GHEORGHIU

Editura DESTINE

POETI ȘI PROZATORI ROMÂNI ÎN REGAL EMINESCIAN

Eugenia ENESCU-GAVRILESCU

Antologie literară
Editura EDITGRAPH Buzău

Un Joben pe Calea Victoriei

Aculin LEVITZKI

Mind Symphony Forum

Cornelia Violeta POPESCU

Păcat!

Să porți în palma ta mărunță
Duhul de viață primită-n dar,
Ce moartea crudă o înfruntă,
Și tu să n-ai măcar habar ...

Să-ți risipești anii la rând
Sleit de-atâta alergare,
Himere și-argintii numărând,
Lăsând doar amintiri fugare ...

Când ai puterea să visezi
Și aripile mari să zbori,
De ce refuzi în Cer să crezi,
De ce alegi mereu să mori?

**Ioan
GANEA-CHRISTU**

CE MARE E PUNCTUL MIC!

Am oscilat în stabilirea titlului acestui material între: „Valențele punctului”, „Nici punctul nu mai este un simplu punct”, „Punctul nu e numai un punct” sau „Punctul e punct, nu glumă”... L-am ales pe acesta și l-am considerat un punct de pornire pe care l-am accentuat și cu semnul care conține *subiectul* studiului, adică **punctul** cu pricina.

Cuvântul românesc (în latină = **punctum**) nu se deosebește foarte mult de variantele din principalele limbi europene și apoi, prin expansiune, ale globului: *punkt* (germană, suedeză, norvegiană, poloneză), *point* (engleză, franceză), *punto* (italiană, spaniolă), *ponto* (portugheză), *pont* (maghiară),

În dicționarele explicative se găsesc o serie de sensuri ale cuvântului respectiv și ale reprezentării sale grafice pe care le-am regrupat, completat și pe alocuri comentat.

Principala sarcină a acestuia pare a fi de **semn în scriere [1]** sau mai nou, în tehnoredactare (ar fi fost păcat să nu înlocuiesc tradiționala liniuță de delimitare a înșiruirii cu tocmai **punctul** luat la bani mărunți sau în vizor):

- *semn grafic mic și rotund, asemănător cu o întâpătură de ac, folosit ca semn de punctuație, pentru a indica pauze între propoziții sau fraze independente, pentru prescurtarea unui cuvânt sau care se pune deasupra literelor „i”, „j”, în limba română dar și deasupra altora în alte limbi și chiar câte două deasupra unor litere, sau sub semnele de întrebare și exclamație;*

- *semn de punctuație constând din două puncte așezate unul deasupra altuia, folosit pentru a arăta că urmează o vorbire directă, o enumerare, o explicare sau o concluzie;*

- *semn de punctuație constând dintr-un punct așezat deasupra unei virgule, folosit pentru a despărți părțile componente ale unei perioade;*

- *semn de punctuație constând din trei (sau mai multe) puncte așezate în linie orizontală, folosit pentru a arăta o întrerupere în șirul gândirii, al acțiunii sau o omisiune dintr-un text reprodus;*

La fel de importantă e proprietatea de **semn convențional [1]** care:

- *indică pe o hartă așezările omenești, care marchează zarurile, piesele de domino etc. (în acest etc. vreau să includ aproape uitatul joc de societate „șintar” sau „moară”) sau care este pus la dreapta unei note muzicale spre a-i prelungi durata cu încă o jumătate din valoarea ei.*

În medicină, am găsit câteva tangențe, legături sau „puncte comune”:

- **acupunctura** - metoda terapeutică originară din China care constă în inserția, la diferite profunzimii, a unor ace lungi, foarte subțiri, în zone specifice de pe suprafața organismului;

- **punctul negru** - comedon (mică formație cilindrică) reprezentat de acumularea excesivă de sebum secretat de glanda sebacee care umple porii de pe pielea feței sau spatelui;

- **punctul G** - acea regiune, ipotetică, puternic stimulativă din punct de vedere sexual, situată între perineu și muntele pubisului. Dacă există, trebuie căutat!

- **punctul nevralgic** (sau sensibil, vulnerabil, slab, defectuos...)

Din tehnică, incluzând științele întrepătrunse, multidisciplinare, de nu mai putem delimita domeniile specifice, am punctat următoarele:

- **punctul material** din fizică;

- **punctul mort inferior** (PMI) și **punctul mort superior** (PMS) constituind extremele cursei pistonului motorului cu ardere internă;

- **punctul de marcare a poziției** unui reper în desenul tehnic;

- punctele ca valori ale temperaturii: **punct de topire, solidificare, lichefiere, fierbere, punctul triplu** din termodinamică (cel mai cunoscut fiind cel al apeii)...

- **punctator** - unealta din oțel, cilindrică cu vârf ascuțit folosită de lăcătuși la marcarea pieselor din tablă în vederea trasării conturilor lor sau găuririi;

- sudura în **puncte** - îmbinarea nedemontabilă, din loc în loc, a două table folosind încălzirea tip rezistență electrică dintre doi electrozi din aliaje de cupru și o forță de presiune;

- **punctul tipografic** - unitatea de măsură pentru lungime, egal cu 0,376 mm.

În matematică se lucrează cu o sumedenie de puncte, în afara celui mai utilizat ca semn de înmulțire:

- punctul definit ca intersecția a două drepte;

- **punct extrem (minim, maxim), de inflexiune, de convergență, de origine a axelor de coordonate, puncte coliniare, critice**, bașca punctele care se pun deasupra unor litere în cazul derivatelor de ordin egal cu numărul de puncte.

În geografie, cel mai vechi sistem pentru indicarea direcției și orientării pe glob îl constituie cele patru **puncte cardinale**, defapt doar două direcții perpendiculare care se prelungesc spre orizont, nordul și sudul fiind orientate către polii geografici opuși, estul și vestul fiind definite de direcția de rotație a pământului.

În artă se pot puncta:

- **punctul de fugă** în desen și arhitectură (unul, două sau trei puncte de fugă) folosit pentru reprezentările în perspectivă (axonometrie, geometria descriptivă);

- **pointillism** - școala de pictură modernă impresionistă care folosește procedeul de descompunere a petei de culoare în puncte și liniuțe de culori pure, ca un mozaic, din al căror amestec optic rezultă tonul dorit;

- **broderiile** gen goblen - tablouri cusute în puncte având aspectul tapiseriilor;

- contrapunctul din muzică (nu e contra acestui subiect!).

Pe lângă **punctualitatea** la întâlniri (la orice alt program), mai adaug alte câteva **puncte cheie**:

- **punctul de pensie** este un element utilizat în calcularea retribuției celor care și-au încheiat activitatea profesională odată cu îndeplinirea vârstei legale;

- **punct de informare turistică, de reper, de lucru, farmaceutic, nevralgic, de triere, punct unic de acces, medical (sanitar), de referință, forte**;

- **punctele din sport**, cum ar fi cele din tenis sau orice alt joc, cel mai popular fiind fotbalul care are punctul său cu var (de pedeapsă) de la 11 m;

- **punctul forte** al fiecărui individ (trebuie să existe unul...).

Ce mult contează un **punct în plus** la orice examen. Apropo de examen: probabil că s-au pensionat de mult intelectualii „**făcuți pe puncte**” în perioada de început a comunismului, fără a avea pregătirea corespunzătoare funcției pe care o ocupau, dar acum s-au „ridicat” și alții care nu le au nici pe acelea... Tot din perioada pomenită datează și cartelele pentru principalele alimente care se dădeau **pe puncte**.

În analiza de tip SWOT se ține seama de **punctele tari** și de **punctele slabe**.

Există și un semn convențional de circulație, un ditamai **punct negru** de atenționare plasat în zonele cu risc ridicat de pericolozitate în care se produc frecvent accidente. Tineți seama de el!

În literatură se întâlnesc numeroase expresii [1]:

- *punct ochit, punct lovit (bine țintit!);*

- *a pune pe cineva la punct – a arăta cuiva ce se cuvine și ce nu, a-l da o lecție de bună-cuviință*

- *a pune punctul pe „i” - a preciza ce este esențial într-o chestiune, a trage concluzia*

- *a pune capăt unei relații, a încheia o afacere,*

- *punct de vedere - aspectul sub care cineva privește o problemă sau atitudinea pe care o are față de ea; mod de a gândi. „Din punct de vedere” = în privința..., sub raportul... „Din punct în punct” sau „punct cu punct” = amănunțit, detaliat, pe larg.*

- comparația între un lucru care se vede foarte mic din cauza depărtării cu altul cu mult mai mare, de pildă: un vapor poate fi aproximat ca un punct într-un ocean, o pasăre ca un punct în văzduh, ca și cochilia unui melc de mare pe nisip sau chiar Pământul în Univers.

Și cu **punctul de sprijin** am putea să dezbatem problema pe foarte multe fețe, dar cel mai important este **punctul de sprijin suprem** întruchipat de **Divinitate**. Apoi:

- punctul fix de rotire a pârghiilor;

- celebrul citat al lui Arhimede: „Dați-mi un **punct de sprijin** și voi muta Pământul din loc” (pun Pământul în mișcare);

- colegul nostru, Nicolae VASILE a publicat romanul „**Punctul de sprijin**” la Editura AGIR.

În concluzie, acest studiu, analiză, eseu, nu se vrea decât un punct mic de vedere asupra multiplelor înțelesuri/utilizări ale marelui punct, care poate constitui subiectul unor cercetări ulterioare, poate chiar (de ce nu?) al unei teze de doctorat... (am zis-o!)

Ce mare e punctul mic! Punct.

[1] - DEX

Ovidiu ȚUȚIUANU

Farmacia „Ceapa roșie”

În binecuvântata Românie,
Există de la daci, poate o mie,
De plante și legume minunate,
Ce încă se cultivă pe la sate.
Aceste mostre vii ale naturii,
Nu satisfac doară plăcerea gurii,
*Au chiar valențe medicale vii,
Formând adevărate farmacii!*

Iar printre ele, tot mai des „ochită”,
Se află *ceapa roșie*, vestită,
Pentru virtuți din cele mai diverse,
Și pentru care fama-n lume-i merse.
*Să dovedim acum la prezentat,
De ce e bună ceapa, garantat!*

De la-nceput, veți fi de-acord cu mine,
Că ceapa e bogată-n vitamine,
Conține B și C, chiar minerale,
Drept pentru care merită urale!
*Chiar **Paracelsus**, clar a remarcat,
Ea, ceapa, farmacie a creat!*

Tocată sau chiar fiartă și-n siropuri,
Aduce beneficii-n varii scopuri:
Tratează tusea dar și răgușeala,
Stopează insomnia, moleșeala.
*Având din start efect dezinfectant,
La respirație e paznic percutant!*

Dezinfectează gura și chiar nasul,
Ajută tiroida, pancreasul.
E stimul la rinichi și la vezică,
Combate balonarea, (la adică!)
*Ajută tot sistemul digestiv,
Să fie mai curat și mai activ.*

Dureri de cap, migrene le calmează,
Și la genunchi, chiar guta o tratează.
Cu ceapă-n cataplasme bunăoară,
Dispare și durere-articulară.
*Și vezi de ce țărănu-i sănătos?
Căci ceapa roșie îi de folos!*

**Constantin-
Nicolae
GAVRILESCU**

SUFLETUL VREAU SA-L ÎMPAC

Pleacă gândul și pătrunde
Prin cotloane de abis,
Nimic nu se poate-ascunde,
Chiar de-i tănuit și-nchis.

Ăsta este rodul minții
Ascuțite, scrutaătoare,
Ce poate muta și munții
De este cutezătoare.

Plec și eu cu el la drum,
Tineretea mă ajută,
Riscurile mi le-asum
Pe cale necunoscută.

Sufletul vreau să-l împac,
Dorul mi dai pace,
De iubire să-l încarc
Cum stă scris în zodiace.

Vreau mireasa mult visată,
Dragostea să mă-nconjoare,
Soarta mea adevărată
Vieții să îi dea culoare.

Construiesc acum cu gândul,
Sunt zidarul casei mele,
Chiar de înconjur Pământul,
Căci așa stă scris în stele.

**Mihaela-
Mariana
CAZIMIROVICI**

clipe de izbândă

acesta
e momentul întrerupt de privire
și vreau să-l țin
cu mine
și stă
stă cât să mai respir
înțelegerea lui

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Corector: Cornelia Violeta POPESCU
Tehnoredactare: Ioan GANEA-CHRISTU

*Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conținutul materialelor publicate în
Suplimentul literar revine autorilor acestora.*

*Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: **www.agir.ro***

**Corneliu
CRISTESCU**

E DULCE VIAȚA ȘI LA ȘAPTEZECI

E dulce viața și la șaptezeci,
Când Dumnezeu îți dă și sănătate,
Când dornic ești și știi cum s-o petreci;
Mai poți iubi și speri că se mai poate.

E scumpă viața și la șaptezeci,
Căci viața ta este încă frumoasă,
De ești atent, ai bucurii chiar zeci,
Căci ai ce vrei: copii, nevastă, casă.

Frumoasă viața și la șaptezeci,
Chiar crezi că totu-acuma, se mai poate,
Când ai familie în care ți-o petreci
Și-ai și nepoți și, mai ales, nepoate.

Ești înțelept la anii șaptezeci,
Dar fii atent la ce-ți arată Dumnezeu,
Să vezi și să-nțelegi semnale seci,
Să nu pățești, precum pățit-am eu.

Este normală viața și la șaptezeci,
O viață cu urcușuri și cu văi,
De s-o-nțâmpla, cândva, că trebuie să pleci,
Rămâi în inima și mintea alor tăi.

De-ar fi să fie peste anii șaptezeci,
Pe toți ai tăi, mai mult, să-i vezi, tu vrei,
Când Dumnezeu te va chema la El, pe veci,
Vei mai trăi și-atunci, dar, doar prin ei!
2 iulie 2019

**Paul
DÂRVARIU**

Ciric

O promoție „Electro”, șazezi-și-nouă, mi se pare,
Pentru prima întâlnire a lansat o întrebare:

„Care credeți c-ar fi locul potrivit pentru-a petrece

Prima noastră întâlnire, numită «*Electro 10*»?”

Pamfil le răspunde fulger: „Fără dubii vă indic:

Cea mai bună variantă e s-o facem la Ciric...”

Servesc chelnerițe faine, iar în preajmă au boscheți,
În care o să ne-ascundem perechi, fete și băieți!”

După încă un deceniu, pregătirea este mare.

Atenți, organizatorii pun aceeași întrebare
Și din nou omniprezentul absolvent, numit Pamfil,

Cu răspunsuri competente vrea să dea un sfat util:

„Suntem oameni de valoare, nu persoane de nimic,

Merităm s-o facem lată într-o bombă din Ciric!

Printre alte lucruri bune despre ei am auzit

Că au o orcheștră trăznet! Vom dansa, deci, negreșit!”

La treizeci de ani, se știe, lucrurile se complică,

Cei care organizează au în ei puțină frică

Și de-aceea, către public întrebarea o repetă,

Prin e-mail și telefonic, ei fac o mică anchetă.

Ghiciți cine la anchetă a dat cel mai prompt *reply*?

Tot Pamfil! A lui părere ți-o servește, vrei-nu vrei!

„Cred că nu aveți vreun dubiu ce propunere vă zic

Cunoscuta Vila Oana, amplasată în...Ciric.

Eu am constatat acolo cât de bine se gătește:

Fripturi, ciorbe, sărmăluțe și specialități din pește!”

Patruzeci de ani trecut-au...Telefoane, griji, emoții...

„Unde o să fie cheful?” ne-ntrebăm, din nou, cu toții.

Pamfil, și de-această dată, onorează prompt ancheta:

„La Ciric, sunt foarte sigur, nu-s probleme cu dieta...

Cu nevastă-mea, Maria, am servit acum un an

Preparate excelente, în stil vegetarian!”

La cincizeci de ani, desigur, tot Pamfil este prezent

Cu exemple grăitoare și cu un sfat competent:

„Știți și voi că în coloană am șuruburi și o tijă

Și că orice deplasare eu o fac cu multă grijă...

La Ciric nu am probleme, căci mă mișc foarte ușor,

Pe o rampă dichisită, de acces în cărucior!

Iar de peste lac, Maria, din al ei lăcaș de veci,

Mă supraveghează tandru la Agapa mea 50!”

Peste zece ani, firește, iarăși se sărbătorește...

Pamfil este contactat, pentru a fi consultat

Pe *Facebook*, că e mai *trendy* dar răspuns-i doar tăcere...

„S-o fi dus!” gândesc colegii și oftează cu durere.

Numai Eugen insistă, niciodată nu abdică,

Sună, sună și iar sună, receptorul se ridică

Și aude vocea stinsă a colegului Pamfil:

—Alo, vă invit să-mi spuneți cu ce pot să fiu util?

Pauză...—De ce nu-mi spuneți, că doar v-am rugat frumos,

Cu ce chestii importante eu vă pot fi de folos?!

—Pamfil, tu ne dai emoții...De ce n-ai răspuns nimic

Când te-au întrebat colegii dacă mai vii la Ciric?

- Dacă vin? Ce întrebare!

- Voi veni și bine-mi pare,

Căci n-am fost, cinstit îți zic,

Niciodată la...Ciric!